

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a ügyvéd által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi május hó 3. napján kelt 20.K.32.196/2009/24. számú ítélete ellen az alperes által 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2008. december 5-én sugárzott című műsorszámával összefüggésben állampolgári bejelentés alapján az alperes vizsgálatot indított. A által vezetett műsorszámban tapasztaltakra tekintettel az alperes a 1009/2009. (V.20.) számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 3. § (2) bekezdését, ezért hivatkozással az Rttv. 112. § (1) bekezdés c) pontjára 60 percre felfüggesztette a felperes műsorszolgáltatási jogosultságának gyakorlását és meghatározott tartalmú közlemény közzétételére kötelezte. Indokolása szerint a vizsgált adásban a magát verbális harcosként meghatározó műsorvezető olyan véleményeket fogalmazott meg, illetve olyan sms-eket adott közre, amelyek ellentétesek a minden embert megillető egyenlő emberi

méltóság és az alkotmányos rend jogával és célja a romák, valamint a hatalmon lévő politikusok elleni gyűlöletkeltés volt. Hangsúlyozta, hogy a műsor a társadalmi feszültségeket növeli akkor, amikor akadálymentes szócsöve a romák elleni uszító fenyegetéseknek. A jogkövetkezmények körében az alperes figyelembe vette, hogy a 2008. évben 5 határozatában szankcionálta a felperest az Rttv. 3. § (2) bekezdésének megsértése miatt és ebből 4 alkalommal felhívta a sérelmezett magatartás megszüntetésére, 1 alkalommal pedig pénzbírsággal sújtotta. A felfüggesztés szankció kiválasztása körében kifejtette, hogy a felperes az elmúlt évben visszatérően követte el az adott törvénysértést, továbbá indokolt a szankció megválasztásakor a fokozatosság elvét követni, mivel a felperesnél a 2008. évben is több alkalommal felmerült a vélelmezett normaszegés, amelyek tekintetében az alperes még nem döntött.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot. Álláspontja szerint a műsorban elhangzottakból és a kiragadott mondatokból is egyértelmű, hogy sem a nézők, sem a műsorvezető nem tett olyan kijelentést, amelyek erőszakos cselekmények alapjául szolgálhatnának, gyűlöletkeltésre alkalmasak lennének. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.391/2009/8. számú ítéletében foglaltakra. A bíróság körében kifejtette, hogy a felperessel szemben alkalmazott szankció eltúlzott és aránytalan sérelmet okozott. Vitatta azt is, hogy az Rttv. 112. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazása során közlemény közzétételére lenne kötelezhető.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A kifogásolt műsor megtekintése alapján megállapította, hogy az alperes a tényállást részletesen tisztázta, rögzítette azokat a műsorvezetői megnyilvánulásokat, amelyekkel kapcsolatban megállapította az Rttv. 3. § (2) bekezdésében megfogalmazott jogsértés megvalósulását. Ugyanakkor azonban azt is megállapította, hogy a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. §-ában foglaltak sérültek, mivel az alperesi határozatnak a közléteendő közleményre vonatkozó rendelkező részében nem került feltüntetésre, hogy mikor, milyen napon, hány órától sugárzott című műsorszám vonatkozásában sértette meg az Rttv. szabályait a felperes. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint elengedhetetlenül szükséges, hogy a közleménynek e tartalmi eleme rögzítésre kerüljön, így annak hiánya olyan súlyos eljárási jogszabálysértés, ami az ügy érdemére kihatott. A jogkövetkezmény alkalmazása tekintetében az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértésnek tekintette, hogy az alperes a fokozatosság elvére való hivatkozást követően figyelemmel volt olyan felperesi vélelmezett jogsértésekre is, amelyek vonatkozásában az alperes még nem döntött. A felperes nem volt abban a helyzetben, hogy az alperes által vélelmezett Rttv. 3. § (2) bekezdését sértő magatartásával okozott jogsértései számával tisztában legyen, pedig ez a jog megilleti a felperest, hogy ennek figyelembevételével alakítsa a továbbiakban a műsorszolgáltatását, megpróbálja megelőzni a további jogsértéseket a súlyosabb szankció kiszabása elkerülése érdekében. Az alperes a

Testület által még nem tárgyalta olyan ügyekre, ahol határozat sem született nem hivatkozhat a szankció kiszabásakor, annak mértékének meghatározásakor. Az új eljárásban a közlemény szövegét az alperesnek pontosítani kell, meg kell jelölnie, hogy melyik időpontban sugárzottt szankcionálja, valamint a szankció kiválasztásakor és annak mértékének meghatározásakor az alperesi testület előtt még le nem zárult jogsértésekre nem hivatkozhat, kizárólag csak azokra a jogsértésekre, amelyek tárgyában már alperesi döntés született és minden egyes esetben konkrét ügyszámot, határozatszámot kell megjelölnie és feltüntetnie.

Az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen ítélte a közlemény esetleges hiányosságait (a törvénysértés pontos dátumának hiányát) súlyos eljárásjogi szabálysértésként, hiszen ezt megelőzően azt fejtette ki, hogy a közlemény közzétételére kötelezést nem szabályozza semmilyen jogszabály. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak - amennyiben nem értett egyet a közlemény tartalmával - annak módosítására joga lett volna. A szankció alkalmazás kapcsán hivatkozott arra, hogy az Rttv. fokozatos szankcióalkalmazást nem ír elő. Bírósági ítéletekre utalva kifejtette, hogy a szankciók között nincs kötelező sortartás, illetőleg nincs jogszabályi rendelkezés arra vonatkozóan, hogy a tól-ig keret között, csak akkor lehet súlyosabb (nagyobb összegű vagy időtartamú) szankciót kiszabni, amennyiben az enyhébbet már kiszabta a hatóság. A szankció fajtájának és mértékének kiválasztása a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik. Amennyiben a mérlegelési szempontokról számot ad a határozatában akkor eljárási szabálysértés miatt nem lehet hatályon kívül helyezni a határozatot, azt érdemben kell a bíróságnak felülvizsgálnia. Utalt arra is, hogy a perbeli és az ahhoz hasonló műsorszámok egyedi tartalommal bírnak, a közös bennük a tematika, a műsorvezető és a beszélgető partnerei és az, hogy meg kell felelniük a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek. Minden műsorszámot egyedileg kell elbírálni és az esetleg megállapítható törvénysértések száma és súlyossága kell, hogy megalapozza a szankciót. Teljesen lényegtelen, hogy a perbeli eset előtt hány olyan műsorszám volt a felperesnek, amelyben a hatóság tetten érte a törvénysértést, ugyanis a hatóság nem vizsgálja minden műsorszolgáltató minden műsorszámát, hanem véletlenszerűen, sorsolással, vagy esetleg panasz alapján választja ki azt a napot, amikor vizsgálja egy adott műsorszolgáltató műsorszolgáltatását.

A felperes ellenkérelmet, illetve csatlakozó fellebbezést nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás terjedelmét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 247.§-a (2) bekezdésére figyelemmel - alkalmazva a Pp. 253.§-ának (3) bekezdését - az alperesi fellebbezésben előadott indokok szerint határozta meg. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a peradatok alapján helytállóan állapította meg a tényállást, az abból levont következtetése megfelel a vonatkozó jogszabályi

rendelkezőknek, az irányadó bírósági gyakorlatnak, döntését a szükséges mértékben, kellő részletességgel okszerűen megindokolta. Az alperes fellebbezésében olyan új tény, körülményt nem jelölt meg, amely az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét megkérdőjelezné, előadott érvei a fellebbezés kedvező elbírálását nem eredményezhették.

Az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel, az alkalmazott szankcióhoz kapcsolódó nyilatkozat-közzétételi kötelezés kapcsán a másodfokú bíróság a 4.Kf.27.745/2010/7. számú ügyben kifejtett álláspontját fenntartva osztotta a felperes perbeli hivatkozását, hogy az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja csak a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlásának felfüggesztéséről szól, és az Rttv. nem tartalmaz kifejezett rendelkezést a közlemény közzétételére nézve. (Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az un. panasz ügyek esetében a Panaszbizottság Rttv. 48.§ (2) bekezdés szerint megalkotott Ügyrendjének 14.§ (2) bekezdése tartalmaz előírást.) Az elsőfokú bíróság helytállóan közelítette meg a kérdést akkor, amikor az alperesi határozat végrehajtásának szempontjából értékelte a perbeli esetben a közlemény közzétételére kötelezésnél hangsúlyos, irányadó szempontokat, nevezetesen, hogy a közlemény szövegét az alperesnek a korábbi gyakorlatához képest is pontosabban kell meghatározni, és konkrétan kell megjelölnie, hogy mikor, milyen napon, hány órától sugárzott-t szankcionálja. Az alperes fellebbezésében utalt arra, hogy minden műsorszám egyedi, más tartalommal bír, ezért ezt az egyediséget a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a közléteendő közlemény szövegében is hangsúlyozni szükséges. A jogszabályoknak megfelelő kiengyensúlyozott tájékoztatás és az állampolgári jogok védelme érdekében az alperesnek a kötelezésről és annak végrehajtásáról ugyanúgy kell rendelkeznie, mint ahogy a jogsértő műsorszámmal tette. Ebből következik, hogy az alperesnek a határozatában előírt és a műsorszolgáltató által közléteendő közlemény szövegében kerülni kell még a látszatát is annak, hogy az alperes egyes műsorszámok esetében - a konkrét adás kiemelése nélkül - általánosságban tájékoztassa a nézőket az Rttv. szerinti jogsértésről.

A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy nem az Rttv., vagy a Ket. valamely konkrét jogszabályi helye, hanem a szabályozás elve és célja alapján tekinti indokoltnak, hogy a műsorszolgáltatási jogosultság felfüggesztése mellett pontosan és egyértelműen meghatározott közlemény közzétételére legyenek kötelezhetők a műsorszolgáltatók.

Az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja szerinti szankció alkalmazása során figyelembe veendő korábbi jogsértés, mint súlyosbító körülmény kapcsán a másodfokú bíróság az alábbiakat kívánja rögzíteni és hangsúlyozni:

Az Rttv. 112.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján, ha a műsorszolgáltató az e törvényben, illetve a szerzői jogról szóló törvényben, valamint a műsorszolgáltatási szerződésben és a rádióengedélyben előírt feltételeket és előírásokat nem teljesíti vagy megsérti, illetőleg ha műsorszolgáltatóval a cselekmény elkövetésekor munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban lévő személy

bűnösségét a Btk. 329. §-ában meghatározott bűncselekmény miatt jogerős ítélet állapította meg, a Testület meghatározott időre, de legfeljebb harminc napra felfüggeszti a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlását.

Megállapítható, hogy az alperes a szankció meghatározásakor figyelembe vette a határozata 11. oldalán felsorolt döntéseket, illetve a fokozatosság elvére hivatkozással olyan vélelmezett normaszegésekre is utalt, amelyek tekintetében az alperes Testülete még nem döntött, és amelyek alapján határozatában kijelentette, hogy a felperes a felrótt törvénysértést visszatérően követi el.

Az alperes határozatában egyértelműen a fokozatosság elvére hivatkozott, amelyhez kapcsolódóan a Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy ilyen elv szerinti eljárást az Rttv. nem ír elő, a mérlegelés szempontjait nem határozza meg. Ellenkezőleg, lehetőséget ad az Rttv. 112.§-ának (1) és (2) bekezdése szerint arra is, hogy a jogsértést akár első alkalommal megvalósító műsorszolgáltatóval szemben az alperes egyszerre több joghátrányt, illetőleg akár a legsúlyosabb joghátrányt alkalmazza (Legfelsőbb Bíróság Kf.VI.37.260/2000/7. szám). Amit a bíróság ebben a körben a Pp. 339/B.§-a alapján vizsgálhat az az, hogy az alperes eleget tett-e a mérlegelési kötelezettségének.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes a szankció kiválasztása, és mértékének meghatározása során súlyos, az ügy érdemére is kiható eljárási szabálysértést követett el, amikor olyan jogsértéseket is a felperes terhére értékelt - a fokozatosság elvére utalással - amelyek tekintetében még nem döntött.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésében foglaltak alapján az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét helybenhagyta.

A felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, míg az illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986 (VI. 26.) IM. számú rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. november 3. napján

dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, dr. Rácz Krisztina s.k. előadó bíró,

Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő